

EINDVERSLAG van de vaste Commissie voor Sociale Zaken omtrent de ontwerpen van wet:

1. nadere wijziging van de Algemene Ouderdomswet en van de Algemene Weduwen- en Wezenwet (aanpassing in verband met de invoering van een regeling inzake vrijwillige premiebetaling Algemene Weduwen- en Wezenwet) (**11 113**);
2. wijziging van de Coördinatiewet Sociale Verzekering (Nadere regeling van de aansprakelijkheid voor de betaling van de premie van de werkgever, die gebruik maakt van hem door een koppelbaas of uitzendbureau ter beschikking gestelde arbeidskrachten) (**11 167**);
3. wijziging van de Ziektewet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Werkloosheidswet (Nadere regeling van de verzekering van degenen, die als lid van de bemanning van een vissersvaartuig aanspraak hebben op een aandeel in de besomming) (**11 168**).

Zeer vele leden gaven te kennen zich in dit verslag te willen onthouden van het maken van opmerkingen en het stellen van vragen omtrent de onderhavige wetsontwerpen. Wel behielden zij zich voor bij de openbare beraadslaging op deze wetsontwerpen nader in te gaan.

Andere leden stelden zich voor verder in dit verslag enkele onderwerpen aan de orde te stellen.

Wetsontwerp 11 167

Enkele leden waren voorshands van oordeel, dat de moeilijkheden met betrekking tot de uitzendbureaus en koppelbazen voornamelijk moeten worden gezocht in de omstandigheid, dat degenen, die door deze bureaus of koppelbazen ter beschikking worden gesteld, met dezen en met degenen aan wie zij ter beschikking zijn gesteld geen arbeidsovereenkomst in de zin van het Burgerlijk Wetboek hebben aangegaan. Deze leden zouden gaarne te dezen 's-Ministers mening vernemen.

Voorts stelden zij de vraag, of de werking van het Koninklijk besluit van 10 september 1970 (*Stb.* 410) voldoende waterdicht is om ontgaan of ontduiken hiervan te voorkomen.

Wetsontwerp 11 168

Verscheidene leden hadden begrip voor de in de Tweede Kamer naar voren gebrachte bezwaren tegen de met dit wetsontwerp geschapen mogelijkheid groepen aan de sociale verzekering te onttrekken, voor wie en door wie een privaatrechtelijke vorm van verzekering in het leven is geroepen. Zou hier sprake zijn van zelfstandigen, die destijds ten onrechte onder de werking van de sociale verzekeringswetgeving zouden zijn gebracht, dan zou hun bezwaar vervallen. Gaarne zouden zij van de Minister een pertinent antwoord ontvangen op de vraag, of in casu gesproken moet worden van zelfstandigen, ja dan neen.

Indien het antwoord op deze vraag zou zijn, dat de betrokkenen werkzaam zijn onder een overeenkomst van maatschap, als bedoeld in artikel 1655 van het Burgerlijk Wetboek, en derhalve niet in onderschikking, doch in nevenschikking met de eigenaar van het vaartuig hun arbeid verrichten, dan zou het, naar het oordeel van deze leden, voor de hand liggen ook de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden niet op hen van toepassing te verklaren.

Juist nu gestreefd wordt naar uniformering van de kring der verzekerden ingevolge de verschillende sociale verzekeringswetten, zou handhaving van de verzekeringsplicht voor de betrokkenen in gevolge de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden dan een anomalie zijn. De leden hier aan het woord konden voorschijnlijk niet aannemen, dat het vallen onder de Werkloosheidswet tot wrijving tussen bemanning en eigenaar van een vissersvaartuig zou leiden en het vallen onder de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden niet. In beide gevallen ontvangt het bemanningslid gelden, die de eigenaar niet ontvangt. Evenmin kon men inzien, dat het om technische redenen ongewenst zou zijn de bemanningsleden in kwestie uit de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden te lichten.

Indien zij zelfstandigen zijn, staan zij gelijk met de eigenaar en dan kan het toch niet bezwaarlijk zijn hen evenals hem niet onder de vorenbedoelde Kinderbijslagwet te laten vallen?

Ten slotte opperden de hier aan het woord zijnde leden bezwaar tegen het noemen van een datum van inwerking-treding, vrij dicht liggende bij de datum van indiening van het wetsontwerp, in de wet zelf. De Staten-Generaal zijn daardoor – naar deze leden meenden, zonder noodzaak – gedwongen het ontwerp in een zodanig tempo te behandelen, dat zorgvuldige overweging nauwelijks mogelijk is.

Enkele leden gaven te kennen de voorgestelde regeling met enig wantrouwen te beschouwen.

Hoe verdraagt zich de ogenschijnlijk algemene instemming van de maatschapvissers met de veelvuldige klachten, dat sociaal verzekerde maatschapvissers niet meer bereid zijn op alle dagen en uren klaar te staan voor werk aan boord? De objecten van die veelvuldige klachten kunnen moeilijk een uiting van geestdrift worden geacht voor het wegvallen van wat thans hun rechten zijn. Is het wel nodig de maatschapvisserij

zozeer te ontzien? Betekenen de klachten niet veeleer, dat er door de aanwezigheid van de sociale verzekeringen paal en perk gesteld werd aan wat in feite vaak roofofbouw is op de mens?

Voorts vroegen de hier aan het woord zijnde leden, of de Minister aan de Kamer modellen kan verstrekken van de in de verschillende vissersplaatsen, zoals Urk, Den Helder, Wieringen, Texel, Harlingen, Stellendam, Ouddorp, Goedereede, IJmuiden, Termonterzijl en Makkum in gebruik zijnde maatschapscontracten.

Kan de Minister aan de Kamer de ontwerp-statuten en het ontwerp-verzekeringsreglement van het sociaal fonds maatschapvisserij verstrekken, een en ander, opdat een vergelijking van de nieuwe met de bestaande toestand mogelijk is?

Vertrouwende, dat de Minister bereid zal zijn op het vorenstaande vóór de openbare beraadslaging over dit wetsontwerp schriftelijk bescheid te geven, acht de commissie die beraadslaging voldoende voorbereid.

Vastgesteld 15 april 1971.

MIDDELHUIS
STEENKAMP
KLOOS
VORRINK
LOUWES
HEIJ (*Voorzitter*)
DE GAAY FORTMAN
VAN PELT
DE GROOTE
IJMKERS
TONNAER.